ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

ଜେ ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏ ସଂଖ୍ୟା 1 / 2020

(ଏସ୍ ଡି ଜେ ଏମ୍, ପୁରୀଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜି. ଆର୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 1400 / 2013ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୁରୀ ସଦର ପି ଏସ୍ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 163 / 2013 ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଏସ୍ ଟି ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 541 / 2013 ରେ ଦୌରା ବିଚାରପତି, ପୁରୀ ବି. କେ. ମିଶ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973ର ଧାରା 383 ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନ)

ଅଶୋକ ନାୟକ ଓରଫ୍ ବାଙ୍କୁ .... *ଆବେଦନକାରୀ*

-ବନାମ -

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ... *ଉତ୍ତରଦାତା*

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବି. ସି. ଘଡ଼େଇ, ଅଧିବକ୍ତା

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜି. ଏନ୍. ରାଉତ ଏ ଏସ୍ ସି

ପୀଠାସୀନ :

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଡି. ଦାଶ

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଜି. ଶତପଥୀ

ଶୁଣାଣି ତାରିଖ : 16.01.2024

ରାୟ ତାରିଖ : 22.01.2024

ଜି. ଶତପଥୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

1. ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 (ସଂକ୍ଷେପରେ ଆଇ. ପି. ସି.) ର ଧାରା 458 / 302 ଅଧୀନରେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ଏସ୍. ଟି. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 541 / 2013ରେ ବିଜ୍ଞ ଦୌରା

ବିଚାରପତି, ପୁରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 19.09.2019 ତାରିଖରେ ପାରିତ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଅପିଲଟି ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ ଟ. 10,000/- ର ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଜୋରିମାନା ଅନାଦେୟ ହେଲେ ଆଇପିସି ର ଧାରା 302 ଅଧୀନରେ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଛଅ ମାସ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ (ଆର. ଆଇ.) ଭୋଗିବାକୁ ଏବଂ ତିନି ବର୍ଷର ଅବଧି ପାଇଁ ଆର ଆଇ ଭୋଗିବାକୁ ଏବଂ 1,000/- ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଜୋରିମାନା ଅନାଦେୟ ହେଲେ ଆଇପିସି ର ଧାରା 458 ଅଧୀନରେ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୁଇ ମାସର ଅତିରିକ୍ତ ଅବଧି ପାଇଁ କଠୋର କାରାବାସ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଏକା ସାଙ୍ଗରେ ଦଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ପରିଚାଳିତ କରାଯିବ ।

2. ଅଭିଯୋଜନଙ୍କ ମାମଲାର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଯେ, ଅଶୋକ ନାୟକ ଓରଫ୍ ବାଙ୍କୁ (ଏହା ପରେ "ଆବେଦନକାରୀ" ଭାବରେ ସୂଚିତ) ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ (ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 9) ଓ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ କାଳିଆ ଓରଫ୍ ନରସିଂହ ନାୟକ (ଏହା ପରେ "ମୃତକ" ଭାବରେ ସୂଚିତ) ଙ୍କ ଘର ନିକଟରେ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ନିୟମିତ ଭାବରେ ମଦ ନିଶାରେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ସହିତ ମାରପିଟ୍ କରୁଥିଲେ ଏବଂ 15.07.2013 ତାରିଖର ଅପରାହ୍ଣରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଓ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଝଗଡ଼ା ହୋଇଥିଲା, ଯାହାର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପତ୍ନୀ ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଫେରିଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ତାଲା ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖି, ମୃତକଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ପୁଅ

(ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 12) ସହିତ ସେଠାରେ ରହିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ରାତିରେ, ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କ ଘରକୁ ଫେରିଥିଲେ ଏବଂ ଘରର କବାଟ ବାଡ଼େଇଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୃତକ ତାଙ୍କ ଘରର କବାଟ ଖୋଲିଥିଲେ, ଆବେଦନକାରୀ ଓ ମୃତକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଝଗଡ଼ା ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଗଣ୍ଡଗୋଳରେ, ମୃତକ ଜଣକ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ଲୁହା ଛଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ ଦେଇଥିବାବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଏକ ବିୟର୍ ବୋତଲ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଆଘାତ କରିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଉଭୟଙ୍କୁ ଅଲଗା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପତ୍ନୀ ତାଙ୍କ ପୁଅ ସହିତ ଘର ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଇଥିଲେ ଏବଂ କିଛି ସମୟ ପରେ, ସେ ପୋଲିସ ସହିତ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ଘରକୁ ଫେରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମୃତକ ଜଣକ ରକ୍ତ ଜୁଡୁବୁଡୁ ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ ଭାବରେ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ।

ମୃତକଙ୍କ ଘରର ଜମି ମାଲିକ 16.07.2013 ତାରିଖରେ ଅପରାହ୍ଣ ପ୍ରାୟ 1ଟାରେ ଆଇଆଇସି, ସଦର ଥାନା, ପୁରୀ ସମ୍ମୁଖରେ ପୁରୀ ସଦର ପିଏସ୍ ମାମଲା 163 / 2013, ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ପଥ ପରିଷ୍କାର କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏଫ୍ ଆଇ ଆର୍ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତଦନୁଯାୟୀ, ନିୟମିତ ଆଇଆଇସିଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଏଏସ୍ଆଇ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ20 ସର୍ବେଶ୍ୱର ଭୂୟାଁ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିବା ପରେ ଏହି ମାମଲାର ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ18 ତଦନ୍ତର ଭାର ଗ୍ରହଣ

କରିଥିଲେ । ତଦନ୍ତ ସମୟରେ, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 18 ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ, ଆପତ୍ତିଜନକ ସାମଗ୍ରୀ ଜବତ କରିଛି, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ୨ର ଘାତ ବିବୃତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଥିଲେ, ଅପରାଧର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ଛୋଟ ପଥର (ଏମ୍ ଓ I) ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସାର୍ଟକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ବିବୃତି ଅନୁଯାୟୀ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 18 ମଧ୍ୟ ମୃତକଙ୍କ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ବିବୃତି ହାସଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆପତ୍ତିଜନକ ସାମଗ୍ରୀର ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଏସ୍ଏଫ୍ଏସ୍ଏଲ୍, ରସୁଲଗଡ଼, ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ଶେଷରେ, ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପରେ, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 18 ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଇପିସିର ଧାରା 302/460/307 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟ ଦର୍ଶନ ତଥ୍ୟ ଓ ପ୍ରମାଣ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଇପିସିର ଧାରା 458/302 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷାରୋପ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଯାହାଫଳରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ବିଚାର ହୋଇଥିଲା ।

3. ଦୋଷାରୋପର ସମର୍ଥନରେ, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ରୁ 20 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ, ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ରୁ 17 ଅଧୀନରେ କେତେକ ଦସ୍ତାବିଜ ପ୍ରମାଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏମ୍ ଓ I-XII ଅଧୀନରେ ଭୌତିକ ବସ୍ତୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ମାମଲାରେ

ପରୀକ୍ଷିତ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ଯରୁ, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ଓ 5 ହେଉଛନ୍ତି ମୃତକଙ୍କ ପୁଅ ଓ ଭ୍ରାଇଁ, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ଓ 6, ଜବତର ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 14 ଏବଂ 15 ଅପରାଧର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ପଥର (ଏମ୍. ଓ. I) ଜବତ ହେବାର ସାକ୍ଷୀ ତଥା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବୟାନର ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 19 ହେଉଛନ୍ତି, ଡାକ୍ତରୀ ଅଧିକାରୀ ଯିଏ ମୃତକଙ୍କ ଶବ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 9 ଏବଂ 12 ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ପୁଅ ହୋଇଥିବାବେଳେ, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 3 ଏବଂ 7 ମୃତକଙ୍କ ଶବର ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତର ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 8 ଏବଂ 13 ହେଉଛନ୍ତି ସ୍ଵାଧୀନ ସାକ୍ଷୀ । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 4 ହେଉଛନ୍ତି ସୂଚନାଦାତା ଏବଂ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 10 ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପଡ଼ୋଶୀ ହୋଇଥିବାବେଳେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 11 ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁର ଏବଂ ପରିଶେଷରେ, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 18 ଏବଂ 20 ହେଉଛନ୍ତି ଦୁଇ ଜଣ ଆଇ ଓ ।

4. ବିଚାର ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆଳ ଅସ୍ୱୀକାର ଅମାୟିକ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ନିହିତାର୍ଥ ଥିଲା ।

5. ନଥିରେ ଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ତର୍ଜମା କରି ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମୁଖ୍ୟତଃ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବୟାନ ଅନୁସାରେ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଦେଖାଯାଇଥିବା ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରର ପୁନରୁଦ୍ଧାର (ଏମ୍ ଓ I)ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 9 ଏବଂ 12 ର

ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ମୃତକଙ୍କୁ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ।

6. ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ବିରୋଧ କରି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ବି.ସି. ଘଡ଼େଇ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦିଓ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଶେଷ ଥର ଦେଖାଯାଇଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏବଂ ପଥରର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ଯେ, ମୃତକଙ୍କୁ ଶେଷ ଥର ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହ ଏକାଠି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ବୋଲି କହିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ, ବରଂ ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 9 ଏବଂ 12 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଶ୍ରେୟ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାମଲାର ଉତ୍ପତ୍ତିକୁ ଗୋପନ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା, ଶେଷ ଥର ଦେଖାଯାଇଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବିଫଳ ଅଟେ । ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଆହୁରି ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଯଦିଓ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହା କୌଣସି ଗ୍ରହଣୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇନଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି, ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହିପରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ଭୁଲ ଅଟେ ଏବଂ ତେଣୁ, ଅଗ୍ରହଣୀୟ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକରଣ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଟିକ୍ଷି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିର ସାରାଂଶରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ

ଅଧିବକ୍ତା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅଭିଯୋଗରୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିବା ପାଇଁ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଆଦେଶର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି ।

7. ଅପରପକ୍ଷେ, ଶ୍ରୀ ଜି.ଏନ୍. ରାଉତ, ବିଜ୍ଞ ଏ ଏସ୍ ସି, ତଥାପି, ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକରଣ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 9 ଏବଂ 12 ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରତି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ମୃତକ ପରସ୍ପର ସହ ଝଗଡ଼ା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ବିୟର ବୋତଲ ଦ୍ୱାରା ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 9ଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଆଘାତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ସ୍ୱୟଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆଚରଣ ବିଷୟରେ କହିଥାଏ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କୁ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହ ଏକାଠି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିବା ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ଅପରାଧର କର୍ତ୍ତା ଥିଲେ । ଏହା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ, ମୃତକଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଏକାଠି ଦେଖିବା ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟରେ ସମୟର ବ୍ୟବଧାନ ସ୍ୱଳ୍ପ ଏବଂ ପାଖାପାଖି ନଥିଲା, ବରଂ ଏହା ସ୍ୱତଃ କୌଣସି ତୃତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ପୃକ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ ଏବଂ ତେଣୁ, ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଜନ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକରଣ ଗ୍ରହଣୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସମସ୍ତ ଯଥୋଚିତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି, ଏହିପରି ଦଣ୍ଡବିଧାନ ସହିତ ହସ୍ତକ୍ଷେପ

କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ଯୁକ୍ତିର ସାରାଂଶରେ, ବିଜ୍ଞ ଏ ଏସ୍ ସି ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି ।

8. ଉପରୋକ୍ତ ପରିସରରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟବଦ୍ଧ ହୋଇଥିବାରୁ ନଥିରେ ଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ଉତ୍କଣ୍ଠା ଏବଂ ଯତ୍ନ ସହକାରେ ପଢ଼ିଛନ୍ତି । ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଉପରେ ଏକ ନଜର ପକାଇବା ପରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ବିଚାରରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନଥିଲା ଯେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଇଟି ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ; ପ୍ରଥମତଃ, ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଏମ୍ ଓ ଆଇ (ଅସ୍ତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ପଥର) ର ପୁନରୁଦ୍ଧାର । ଅଧିକନ୍ତୁ, ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ସିଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 313 ଅଧୀନରେ ଯାଞ୍ଚ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରି ଯାଇଥବା ଆପତ୍ତିଜନକ ପରିସ୍ଥିତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର ଆଳ ଗ୍ରହଣ କରି କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଫଳତାକୁ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ସଂଯୋଗ ଭାବରେ ବିଚାରକୁ ନେଇଛନ୍ତି ।

9. ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ପ୍ରକୃତିର ପ୍ରଥମ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ଡାକ୍ତର-ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 19ର ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ, ମସ୍ତିଷ୍କରେ କ୍ଷତ ଏବଂ ଆଘାତ ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥିବା ରକ୍ତସ୍ରାବ ଏବଂ ପେଟ ଓ ଶରୀରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଂଶରେ

ଏକାଧିକ ରକ୍ତସ୍ରାବ ଆଘାତ ଅଟେ ଏବଂ ଶବ ବ୍ୟବଛେଦ ବିବୃତିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ସାତୋଟି ଆଘାତ ପ୍ରାକ୍-ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 19ଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଆଘାତ ସଂଖ୍ୟା 1,2 ଏବଂ 7 ଗୁଡ଼ିକ ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ଜନିତ ଥିଲା ଏବଂ ସାଧାରଣ ଗତିରେ ମୃତ୍ୟୁ କାରଣ ହେବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା । ଏହା ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 19 ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ, ଆଘାତ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥିବା ବିୟର ବୋତଲ ଦ୍ୱାରା ହୋଇପାରେ, ଯେତେବେଳେ କି ଆଘାତ ସଂଖ୍ୟା 7 ଏକ ପଥର (ଏମ୍ ଓ I) ଦ୍ୱାରା ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଜେରାରେ, ଯଦିଓ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଅସଫଳତାର ସହିତ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ସେ ମୃତକଙ୍କ ଆକସ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ (ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 19) ଙ୍କ ମୁହଁରୁ ବାହାରିଛି ଯେ, ମୃତ୍ୟୁ ନରହତ୍ୟା କିମ୍ବା ଆତ୍ମହତ୍ୟା କିମ୍ବା ପ୍ରାକୃତିକ ଥିଲା କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିନାହାଁନ୍ତି, ତଥାପି, ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ଅପମୃତ୍ୟୁ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଆଇ. ଓ. ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ତଥା ଅନୁଲଗ୍ନକ 5 ଅଧୀନରେ ଏଫ୍ ଆଇ ଆର୍ ର ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ 12 ଅଧୀନରେ ଶବ ବ୍ୟବଛେଦ ବିବୃତିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୋଜନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୃତ୍ୟୁର ହତ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହକୁ ପ୍ରଶ୍ରୟ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହିପରି, ନରହତ୍ୟା ଜନିତ ମୃତ୍ୟୁରେ ପୀଡ଼ିତ ମୃତକଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି । ତଥାପି, ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ

ବିଷୟରେ ବିଚାରର ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିଷ୍କର୍ଷର ନଥିରେ ଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ପୁନଃ ତର୍ଜମା କରି ପୁନର୍ବାର ଯାଞ୍ଚ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।

10. ଘଟଣାର କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଅନୁପଲବ୍ଧତା ବିଷୟରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପରିସ୍ଥିତିଗତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଅପରାଧୀଙ୍କ ଦୋଷ ସର୍ବଦା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇପାରିବ । ଯେହେତୁ, ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ "ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର" ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏହିପରି ଅନୁସନ୍ଧାନର ସ୍ଥାୟିତ୍ୱକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହୁଅନ୍ତି । ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଅବଶ୍ୟ, ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହାର ଅନୁସନ୍ଧାନକୁ ଆଧାର କରିବା ପାଇଁ ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ଏବଂ 12 ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ କେବେ ବି ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ନାହିଁ ଯେ, ମୃତକଙ୍କୁ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ କେବଳ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଯଦିଓ, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 କହିଛନ୍ତି ଯେ, ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ରାତିରେ ଘରକୁ ଫେରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ, ସେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ବୟସର ତାଙ୍କ ପିଲା ସହିତ ମୃତକଙ୍କ ଘରେ ଶୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ମୃତକଙ୍କ ଘର ନିକଟକୁ ଆସି ଚିତ୍କାର କରିଥିଲେ, ମୃତକ ଜଣକ ସାମ୍ନା ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ପୁଣି ଥରେ ମୃତକଙ୍କ ସହ ଝଗଡ଼ା କରିଥିଲେ ଯେ ସେ କାହିଁକି ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଘରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ । ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2ଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାକ୍ଷ୍ୟ

ହେଉଛି ଯେ, କ୍ରୋଧରେ ମୃତକ ଜଣକ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଲୁହା ଛଡ଼ ସାହାଯ୍ୟରେ ଦୁଇଟି ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଏକ ବିୟର ବୋତଲ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଆଘାତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ସେ ବାହାରକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ସେ ଅଠରନଳାରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଥିବା ପୋଲିସକୁ ଘଟଣା ସମ୍ପର୍କରେ କହିଥିଲେ ଏବଂ ପୋଲିସ ସଦର ପୋଲିସ ଥାନାକୁ ଟେଲିଫୋନ୍ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାର କିଛି ସମୟ ପରେ ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କୁ ବେକରେ ଗଭୀର କ୍ଷତ ଏବଂ ଶରୀରର ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଘାତ ସହ ତାଙ୍କ କୋଠରୀରେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦନକାରୀ କୋଠରୀରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲେ । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ୨ ଙ୍କ ପୁଅ, ଯାହାଙ୍କୁ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 12 ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଛି, ସେ ମଧ୍ୟ ପାଖାପାଖି ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ୨ଙ୍କ ଭଳି କହିଛନ୍ତି । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 12 ଅନୁସାରେ ରାତି ପ୍ରାୟ 11:30 ଟାରେ ତାଙ୍କ ବାପା ଘଟଣାସ୍ଥଳ ଘରକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ନିଦ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଝଗଡ଼ା ହୋଇଥିଲା ।

11. ପ୍ରଥମ ଆଇ. ଓ., ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 20-ସର୍ବେଶ୍ୱର ଭୂୟାଁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ସେ 16.07.2013 ରେ ଅପରାହ୍ଣ ପ୍ରାୟ 1 ଟାରେ ଏଫ୍ ଆଇ ଆର୍ ପାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସକାଳ ପ୍ରାୟ ୨ଟାରେ ସେ ମୃତକଙ୍କ ହତ୍ୟା ବିଷୟରେ ଏକ ଫୋନ୍ କଲ୍ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ପାଇଥିବା ସୂଚନା ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ଏଏସ୍ଆଇ-ଡି.କେ. ପଣ୍ଡାକୁ ପଠାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଫୋନ୍ କଲ୍ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଥାନା

ଡାଇରି ପ୍ରବେଶ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ମାମଲା ପଞ୍ଜିକରଣ କରିବା ପରେ ସେ ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଯାଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଅପରାହ୍ଣ 1ଟାରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିବା ପରେ ପୋଲିସ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ଜଣାପଡୁଛି । ଏହା ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 9 ଏବଂ 12 ର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହିକି ଯେ, ପୋଲିସ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ସେମାନେ ମୃତକଙ୍କ ଘରକୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କୁ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରୁ ଏଫ୍. ଆଇ. ଆର୍. ଦାଖଲ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ୍ ବାର ଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପୋଲିସ୍ ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଯାଇ ନଥିଲା । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 9, ଅବଶ୍ୟ, ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ଘଟଣା ଘଟିବାର କିଛି ସମୟ ପରେ ଅଠରନଳାରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରତ ପୋଲିସଙ୍କୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଏପରି କୌଣସି ତଥ୍ୟ ସାମ୍ନାକୁ ଆସିନାହିଁ, ବରଂ ଆଇଓଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ସେ ଅପରାହ୍ଣ 1ଟାରେ ଏଫ୍ ଆଇ ଆର୍ ପାଇବା ପରେ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଯେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ-ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 9 ଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପରେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ କିଛି ଆଘାତ ଲାଗିଥିବାର ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ 16.07.2013 ତାରିଖରେ ଅପରାହ୍ଣ 3ଟା 45 ମିନିଟ ପରେ ଡାକ୍ତରୀ ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ ପୁରୀ ଡି ଏଚ୍ ଏଚ୍ କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଯଦି ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 9 ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ପୋଲିସର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ, କାହିଁକି ପୋଲିସ ଘଟଣା ସ୍ଥଳକୁ ଆସିନଥିଲେ, କାରଣ ଏପରି ସୂଚନା ପାଇବା ପରେ ଏବଂ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ପୋଲିସକୁ

ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଆସିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ତେଣୁ, ଏହା ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ଯେ, ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 9 ମାମଲାର ପ୍ରକୃତ ଉତ୍ପତ୍ତି ବିଷୟରେ ପ୍ରକାଶ କରୁନାହାନ୍ତି, ବରଂ ସେ କିଛି ତଥ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇ ବଛା ବଛା ବୟାନ ଦେଇଥିବାର ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିପାରେ । ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ, ଘଟଣା ପୂର୍ବରୁ ମୃତକ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 9 ଏବଂ 12 ସହିତ ଥିବା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲେ । ଘଟଣା କ୍ରମରେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 9 ଏବଂ 12 ର ପ୍ରଚଳିତ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଏବଂ ଅଧିକ କିଛି ନ କହି, ଏହି ଦୁଇଟି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, ମୃତକ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ କେବଳ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହ ଏକାଠି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା, ବରଂ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦର୍ଶାଇବ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ କେବଳ ଏକ ବିୟର ବୋତଲ ମାଧ୍ୟମରେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 9 ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମୃତକଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ନୀରବ । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 9 କିମ୍ବା ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 12 କେହି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିବାର ଦେଖି ନଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ କେବଳ ଏହା ଦର୍ଶାଇପାରିବ ଯେ, ମୃତକ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଝଗଡ଼ା ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରୁ ସକାଳ 9ଟାରେ ତାଙ୍କ ଶୟନ କକ୍ଷରେ ତାଙ୍କ ମୃତ ଦେହ ମିଳିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତକଙ୍କ ସହ କ'ଣ ହୋଇଥିଲା, ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ କିପରି ହେଲା ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ମୃତକଙ୍କ ସହ କିଏ ଥିଲେ ସେ ନେଇ କେହି କିଛି କହି ନାହାନ୍ତି ।

HIGH COURT ORISSA

12. ଭାରତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1872 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ') ର ଧାରା 106 ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 101 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣର ବୋଝ ପାଇଁ ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ, କିନ୍ତୁ ଏକ ଅପରାଧିକ ମାମଲାରେ ପ୍ରମାଣର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବୋଝ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 106 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରୟୋଗ କରି କଦାପି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ନାହିଁ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଭିଯୋଜନ ସ୍ୱଷ୍ଟ, ଦୃଢ ଏବଂ ଗ୍ରହଣୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମୌଳିକ ତଥ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 106, ଅଭିଯୋଜନ ସମସ୍ତ ଯଥୋଚିତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତର ପ୍ରଥମଦୃଷ୍ଟିଗତ ଅପରାଧ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାରେ କେବେ ବି ମୁକ୍ତ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଥରେ ଏହା ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପରେ, ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଭାର ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେବ ଏବଂ ଯଦି ସେ ସେହି ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କିମ୍ବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପରେ ଏକ ପ୍ରତିକୂଳ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନିଆଯାଇପାରେ ।

13. ଏହି ମାମଲାରେ, ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 9 କିମ୍ବା ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 12 କେହି ମଧ୍ୟ, ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ପୁଅକୁ ଆଶ୍ରୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବାରୁ ମୃତକଙ୍କ ସହ ଝଗଡ଼ା କରିବା ଏବଂ ମୃତକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ଛୋଟ ଆକାରର ଲୁହା ଛଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ ଦେବା ବ୍ୟତୀତ କିଛି କହି ନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 9 ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଭଙ୍ଗା ବିୟର ବୋତଲ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ

ମୁଣ୍ଡରେ ଆଘାତ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତା 'ପରେ, କ' ଣ ଘଟିଥିଲା ତାହା କୌଣସି ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କୁହାଯାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆବେଦନକାରୀ ସେଠାରେ ରହିଥିଲେ କିମ୍ବା ଚାଲିଗଲେ ତାହା ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କୁହାଯାଇ ନାହିଁ । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 20, ଆଇଓଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ମୃତକଙ୍କ ଶବ ତାଙ୍କ ଶୟନକକ୍ଷରୁ ମିଳିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 9 ଏବଂ 12 ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ମୃତକଙ୍କ ଘରର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ଵାରରେ ମୃତକ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଝଗଡ଼ା ହୋଇଥିଲା । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ମୃତକ କେବଳ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ନୁହେଁ, ବରଂ ଝଗଡ଼ା ସମୟରେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 9 ଏବଂ 12 ସହିତ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲେ । ତେଣୁ, ମୃତକଙ୍କୁ କେବଳ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିବା ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ସ୍ଵଷ୍ଟୀକରଣ ଦେବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 106 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ନୁହେଁ ଯେ, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 9ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଆଘାତ ଲାଗିବା ପରେ ମଧ୍ୟ, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରୁ, 16.07.2013 ଅପରାହ୍ନ 3.45ରେ ଆଇଓ ତାଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପଠାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ କ'ଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା ସହିତ ଏକ ବାସ୍ତବିକ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରେ ।

14. ଉପରୋକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି, ଆଲୋଚନା ଏବଂ ତଥ୍ୟର ପୁନଃତର୍ଜମାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ସ୍ଵଷ୍ଟୀକରଣ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 106 ର ପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ

ଚାପ ପକାଇବା ପାଇଁ ଅଭିଯୋଜନ ମୌଳିକ ତଥ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିବାର ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଇ ନାହାଁନ୍ତି, ଯେହେତୁ ମୃତକଙ୍କୁ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ପ୍ରମାଣର ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଅଭାବ ଅଛି ।

15. ପରିସ୍ଥିତିର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଶକୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରି, ଅର୍ଥାତ୍ ଏମ୍ଓ I ଅଧୀନରେ ଏକ ପଥର ଖଣ୍ଡ ଭାବରେ ଅପରାଧର ଅସ୍ତ୍ରର ଆବିଷ୍କାରରୁ, ଏହା ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ଯେ, ଅଭିଯୋଜନ, ଏମ୍ ଓ I ର ପୁନରୁଦ୍ଧାରକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇ ଜଣ ସ୍ୱାଧୀନ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 14 ଏବଂ 15 କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 14 ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ୱଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ରକ୍ତରେ ଭିଜିଥିବା ସାର୍ଟ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ପଥର ବାହାର କରିଥିଲେ ଯାହା ସେ ଏକ ଶୌଚାଳୟ ନିକଟରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ପୋଲିସ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଜବତ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 14 ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପଦ୍ଧତି ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ କହିନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ସ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ସ୍ଥାନ ସହିତ ମେଳ ଖାଉନାହିଁ, ଯାହା ଏକ ପୋଖରୀ ହୁଡ଼ା ଉପରେ ଏକ ବୁଦା ଥିଲା ବୋଲି ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରକାଶ ବିବୃତିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଛି । ସେହିଭଳି ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 15 କେବଳ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ପୋଲିସ ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଗୋଟିଏ ରକ୍ତ ଭିଜା ସାର୍ଟ ଏବଂ ଏକ ପଥର ଖଣ୍ଡ ଜବତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ, ଉକ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 27 ଅନୁଯାୟୀ ପୁନରୁଦ୍ଧାରକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାରେ କିଛି ଉପଯୋଗ ନାହିଁ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଏମ୍ ଓ I ର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଇଓ ଙ୍କର

ସାକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେହଜନକ କାରଣ ଆଇ ଓ-ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 18 କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ କେବଳ ତାଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯାଇଛି ଏବଂ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଦେଇଛି, କିନ୍ତୁ ସେହି ଏକା ସମୟରେ, ଅଭିଯୋଜନ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 14 ଏବଂ 15 କୁ ଏମ୍ ଓ I ର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇ ପୁନରୁଦ୍ଧାରକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଉପରୋକ୍ତ ବାସ୍ତବ ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜକୁ ଏହା ମାନିବା ପାଇଁ ଅସମର୍ଥ ଯେ, ଅଭିଯୋଜନ ସମସ୍ତ ଯଥୋଚିତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ଏମ୍ ଓ I ର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛି ।

16. ଏଠାରେ ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନା ସହିତ ନଥିରେ ଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସାବଧାନତାର ସହ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ଧରି ରଖିବାରେ ଅସମର୍ଥ ଯେ, ଅଭିଯୋଜନ ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅପରାଧ ଆଡ଼କୁ ନିର୍ଭୁଲ ଭାବରେ ଇଙ୍ଗିତ କରୁଥିବା କୌଣସି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଜନ୍ମ ଦେବା ପାଇଁ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଢ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛି ଏବଂ ତେଣୁ, ଦୁଇଟି ପରିସ୍ଥିତି "ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ" ଏବଂ "ଅପରାଧିକ ଅସ୍ତ୍ରର ପୁନରୁଦ୍ଧାର" ଯାହା ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭରଶୀଳ ଥିଲା, ଏକ ଅପରାଧିକ ମାମଲାରେ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରମାଣ ମାନକର ମାନଦଣ୍ଡରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇନଥିବା କାରଣରୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷ ସାବ୍ୟସ୍ତକରଣ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅରକ୍ଷଣୀୟ ହୋଇଥିବାରୁ ଦୋଷୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡାଦେଶ ମଧ୍ୟ ରଦ୍ଦ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ । ତେଣୁ ଦୋଷୀକୁ ଅଭିଯୋଗରୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଉଛି ।

HIGH COURT OF ORISSA

17. ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉଛି. ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଦେଶ ନାହିଁ । ଏକ ତର୍କସଙ୍ଗତ ଅନୁକ୍ରମ ଭାବରେ, ଏସ୍ ଟି ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 541/ 2013 ରେ ପୁରୀର ବିଜ୍ଞ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 19.09.2019 ତାରିଖରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଉଛି ।

18. ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଜେଲ ହେପାଜତରେ ଥିବା ଜଣାପଡୁଛି, ତାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ହେପାଜତରୁ ମୁକ୍ତ କରାଯିବ, ଯଦି ଅନ୍ୟ ମାମଲାରେ ତାଙ୍କୁ ଅଟକ ରଖିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥାଏ ।

(ଜି. ଶତପଥୀ)
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ମୁଁ ସହମତ

(ଡି. ଦାଶ)
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ,
ତାରିଖ ଜାନୁଆରୀ 22,2024/ଶୁଭସ୍ମିତା

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା
ସଙ୍ଗୀତା ସେନାପତି
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ,କଟକ